

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o K 141028 24 Kž 2
Brčko, 12.04.2024. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u vijeću sastavljenom od sudaca Srđana Nedić, kao predsjednika vijeća, Ilje Klaić i Roberta Jović, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Radmile Tomić, u kaznenom predmetu protiv optuženog V.B. iz B., zbog kaznenog djela Primanje dara i drugih oblika koristi iz članka 374. stavak 1., u svezi sa člankom 55. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 19/20-prečišćen tekst), odlučujući o žalbama Tužitelja Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i braniteljice optuženog, izjavljenim protiv presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o K 141028 22 K od 30.09.2023. godine, nakon održane javne sjednice kaznenog vijeća u nazočnosti Tužitelja Brčko distrikta Bosne i Hercegovine Pave Radoš, optuženog V.B. i njegove braniteljice Belme Balijagić Džuho, odvjetnice iz Tuzle, donio je dana 12.04.2024. godine, slijedeću

P R E S U D U

Odbija se kao neosnovana žalba Tužitelja Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, a djelomično uvažava žalba braniteljice Belme Balijagić Džuho i PREINAČUJE presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o K 141028 22 K od 30.09.2023. godine, tako da njena izreka sada glasi:

I Optuženi V.B., sin N. i majke J., djevojački K., rođen ... godine u Ž., nastanjen u mjestu ..., B., ..., državljanin Bosne i Hercegovine, JMBG ..., završio srednju školu, po zanimanju šumarski tehničar, uposlen u Odjelu za poljoprivredu, šumarstvo i vodoprivredu Vlade Brčko distrikta Bosne i Hercegovine na poslovima čuvara šuma za privatne šume, oženjen, otac dvoje punoljetne djece, pismen, vojsku služio 1990. i 1991. godine u P., bez čina, neodlikovan, vodi se u vojnoj evidenciji u O., srednjeg imovnog stanja, neosuđivan, ne vodi se postupak za drugo kazneno djelo, lišen slobode dana 30.8.2021. godine u 16:45 sati i nalazio se u pritvoru po rješenju Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o K 141028 21 Kpp 3 od 01.09.2021. godine

k r i v j e :

što je:

„ u augustu/kolovozu mjesecu 2021. godine u mjestu B. - Brčko distrikt Bosne i Hercegovine, postupajući kao čuvar šuma za privatne šume, uposlen u Odjelu za poljoprivredu, šumarstvo i vodoprivredu Vlade Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u skladu sa člankom 57. stavak 1. točke a) i h) Zakona o šumama Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i člankom 10. stavak 1. točke b) i f) Pravilnika o internim procedurama i postupcima pri rješavanju zahtjeva za sječu stabala u privatnim šumama, zadužen za čuvanje i zaštitu šuma i šumskog zemljišta od bespravne sječe, odnosno, za obavljanje poslova premjera, žigosanja i otprema izrađenih šumskih drvnih sortimenata, svjestan da zahtijevanjem i primanjem novca da izvrši otpremu drvnih sortimenata pribavlja sebi imovinsku korist, što je i htio, pa je u šumi koja je u suvlasništvu R.M. i S.D., kojom je raspolagao R.M.1, u mjestu B., nakon što su B.M. i H.S. obavili sječu stabala zahtijevao i primio od B.M. novac u iznosu od 1.100,00 KM kako bi izvršio otpremu drvnih sortimenata, tako što mu je B.M. prvo predao 500,00 KM, a nakon što je optuženi zatražio da mu preda i preostali iznos novca od 500,00 KM, te dodatnih 100,00 KM, dana 30.08.2021. godine, u mjestu Brka, na putnoj komunikaciji Brod-Palanka, primio od B.M. novčani iznos od 600,00 KM, koji novac je pronađen kod optuženog prigodom njegovog pretresa izvršenog od strane policijskih službenika Policije Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, po naredbi Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine “,

dakle, kao službena osoba u Brčko distriktu Bosne i Hercegovine, primio dar za sebe, da u okviru svoje dužnosti izvrši što bi morao izvršiti,

čime je počinio kazneno djelo Primanje dara i drugih oblika koristi iz članka 374. stavak 2. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine,

pa ga ovaj sud temeljem tog zakonskog propisa i uz primjenu članaka 43. stavak 1. i 49. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine,

O S U Đ U J E

NA KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 6 (ŠEST) MJESECI.

Temeljem članka 285. stavak 1. točka f) Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine optuženom se u dosuđenu kaznu zatvora uračunava vrijeme provedeno u pritvoru od 30.08. do 29.09.2021. godine.

Odbija se prijedlog tužitelja da se optuženom izrekne mjera sigurnosti zabrana vršenja dužnosti čuvara šuma u Odjeljenju za poljoprivredu, šumarstvo i vodoprivredu Vlade Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i drugim tijelima koja se bave pitanjima vezanim za upravljanje šumama.

Temeljem članka 114. i članka 115. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine od optuženog se oduzima imovinska korist pribavljena kaznenim djelom u iznosu od 600,00 KM.

Temeljem članka 188. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine optuženi se obvezuje na plaćanje troškova kaznenog postupka u paušalnom iznosu od 100,00 KM, u roku od 30 dana po prijemu ove presude, pod prijetnjom prisilnog izvršenja.

II Temeljem članka 284. stavak 1. točka c) Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, optuženi V.B.,

OSLOBAĐA SE OD OPTUŽBE

što je:

„ u periodu od jula/lipnja do augusta/kolovoza 2021. godine na području Brčko distrikta BiH, postupajući kao čuvar šuma za privatne šume, zaposlen u Odjel za poljoprivredu, šumarstvo i vodoprivredu Vlade Brčko distrikta BiH i shodno članku 57. stavak 1. točke a) i h) Zakona o šumama Brčko distrikta BiH i članku 10. stavak 1. točke b) i f) Pravilnika o internim procedurama i postupcima pri rješavanju zahtjeva za sječju stabala u privatnim šumama, zadužen za čuvanje i zaštitu šuma i šumskog zemljišta od bespravnih sječa, odnosno za obavljanje poslova premjera, žigosanja i otpreme izrađenih šumskih drvnih sortimenata, svjestan da zahtijevanjem i primanjem novca da izvrši otpremu drvnih sortimenata i da ne obustavi nedozvoljenu sječju stabala u šumi pribavlja sebi imovinsku korist, što je i htio, u više navrata zahtijevao, a zatim i primio novac od B.M., kako ne bi obustavio sječju stabala koju su B.M. i H.S. vršili bez neophodne dokumentacije i odobrenja ili kako bi izvršio otpremu drvnih sortimenata koje su B.M. i H.S. posjekli na osnovu prethodno dobijenih odobrenja, pa je tako,

1. nakon što su B.M. i H.S. izvršili sječju stabala u šumi Z.Z. u mjestu R., zahtijevao od B.M. novac prijeteći da će obustaviti sječju stabala i da neće izvršiti otpremu drvnih sortimenata, pa mu je B.M. predao iznos od 200,00 KM,

2. nakon što su B.M. i H.S. izvršili sječju stabala u šumi S.S. u mjestu Ć., zahtijevao od B.M. novac prijeteći da će obustaviti sječju stabala i da neće izvršiti otpremu drvnih sortimenata, pa mu je B.M. predao iznos od 200,00 KM,

3. nakon što je B.M. dogovorio sa D.I. da od njega kupi stabla u šumi u R., kojem dogovoru je bio prisutan i V.B., obećao im je da će osigurati da se drvni sortimenti otpreme bez podnošenja zahtjeva za sječju ukoliko mu B.M. dâ novac, pa mu je B.M. predao iznos od 200,00 KM,

4. nakon što su B.M. i H.S. otpočeli sječju stabala u šumi S.M. u mjestu B., zahtijevao od njega novac prijeteći da će obustaviti sječju stabala i da neće izvršiti otpremu drvnih sortimenata, pa mu je B.M. u dva navrata predao ukupno 1.050,00 KM “,

čime bi počinio kazneno djelo Primanje dara i drugih oblika koristi iz članka 374. stavak 1., u svezi sa člankom 55. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 O K 141028 22 K od 30.09.2023. godine, optuženi V.B., oglašen je krivim da je radnjama pobliže opisanim u točkama 1., 2., 3., 4. i 5., izreke te presude počinio kazneno djelo Primanje dara i drugih oblika koristi iz članka 374. stavak 1, u svezi sa člankom 55. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, za koje ga je prvostupanjski sud, temeljem navedenog zakonskog propisa i uz primjenu članka 7., 42., 43. i 49. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, osudio na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine.

Temeljem članka 285. stavak 1. točka f) Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine”, broj 34/13, 27/14, 3/19 i 16/20) sud je optuženom u dosuđenu kaznu zatvora uračunao vrijeme provedeno u pritvoru od 30.08. do 29.09.2021. godine.

Na temelju članka 76. stavak 1. i 2. Kaznenog zakona Brčko distrikt Bosne i Hercegovine, prvostupanjski sud je optuženom izrekao mjeru sigurnosti zabrane vršenja dužnosti čuvara šuma u Odjelu za poljoprivredu, šumarstvo i vodoprivredu Vlade Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i svim drugim tijelima koja se bave pitanjima vezanim za upravljanje šumama u trajanju od 3 (tri) godine, računajući od dana pravomoćnosti presude, s tim što se vrijeme provedeno na izdržavanju kazne zatvora ne uračunava u vrijeme trajanja mjere sigurnosti.

Temeljem članka 114. i članka 115. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, sud je od optuženog oduzeo imovinsku korist pribavljenu kaznenim djelom - novac u iznosu od 600,00 KM (šeststotina konvertibilnihmaraka), te je optuženog obvezao na isplatu novčanog iznosa srazmjernog pribavljenoj imovinskoj koristi od 1.650,00 KM (jednahiljadašest stotinapedesetkonvertibilnihmaraka), u roku od 30 (trideset) dana računajući od dana pravomoćnosti presude, pod prijetnjom prisilnog izvršenja.

Temeljem članka 188. stavak 1., u svezi sa člankom 185. stavak 1. i 2. točka g) Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, sud je optuženog obvezao na plaćanje troškova kaznenog postupka u iznosu od 100,00 KM, u roku od 30 dana od dana pravomoćnosti presude.

Protiv navedene presude žalbe su u zakonskom roku izjavili Tužitelj Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, (u daljem tekstu tužitelj) i braniteljica optuženog Belma Balijagić Džuho, odvjetnica iz Tuzle (u daljem tekstu braniteljica optuženog).

Tužitelj prvostupanjsku presudu pobija zbog odluke o kaznenopravnoj sankciji i mjeri sigurnosti, predlažući da ovaj sud žalbu uvaži i preinači prvostupanjsku presudu u dijelu odluke o kazni, tako što će optuženog osuditi na kaznu zatvora u trajanju dužem od 1 (jedne) godine i izreći mu mjeru sigurnosti

zabrane vršenja dužnosti čuvara šuma u Odjelu za poljoprivredu, šumarstvo i vodoprivredu Vlade Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u trajanju dužem od 3 (tri) godine.

Braniteljica optuženog prvostupanjsku presudu pobija zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o vrsti i visini kaznenopravne sankcije, predlažući da ovaj sud žalbu uvaži, ukine prvostupanjsku presudu i predmet vrati na ponovno suđenje.

Podneskom broj T18 o KTKŽ 0015569 23 od 14.12.2023. godine, tužitelj je dao odgovor na žalbu braniteljice optuženog u kojem navodi da su svi navodi njene žalbe u cijelosti neosnovani, stoga predlaže da ovaj sud odbije njenu žalbu kao neosnovanu, a da uvaži žalbu tužitelja i preinači prvostupanjsku presudu u dijelu odluke o kazni i mjeri sigurnosti, tako što će optuženog osuditi na kaznu zatvora u trajanju dužem od 1 (jedne) godine i izreći mu mjeru sigurnosti zabrane vršenja dužnosti čuvara šuma u Odjelu za poljoprivredu, šumarstvo i vodoprivredu Vlade Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u trajanju dužem od 3 (tri) godine.

Braniteljica optuženog je podneskom od 16.12.2023. godine dala odgovor na žalbu tužitelja u kojoj navodi da su svi žalbeni prigovori tužitelja neosnovani, zbog čega predlaže da sud odbije žalbu tužitelja.

Na javnoj sjednici kaznenog vijeća ovog suda održanoj dana 12.04.2024. godine tužitelj i braniteljica optuženog su ostali kod svih navoda i prijedloga iz pisano izjavljenih žalbi, a tužitelj i kod datog odgovora na žalbu braniteljice optuženog.

Ovaj sud je ispitao prvostupanjsku presudu, u skladu sa člankom 306. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u okviru žalbenih navoda, a po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog povrijeđen Kazneni zakon, nakon čega je odlučio kao u izreci ove presude, zbog razloga koji slijede:

U okviru žalbenog osnova bitna povreda odredaba kaznenog postupka braniteljica optuženog u žalbi prigovara zakonitosti dokaza pribavljenih provođenjem posebnih istražnih radnji iz članka 116. stavak 2. točka d), e) i f) Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, budući da po njenom mišljenju naredba kojom je prvostupanjski sud odobrio provođenje navedenih posebnih istražnih radnji ne ispunjava zakonom propisane standarde koji se odnose na postojanje adekvatnog obrazloženja o postojanju osnova sumnje da je osumnjičeni počinio kazneno djelo povodom kojeg se zahtijeva provođenje posebnih istražnih radnji, kao niti razloge za ocjenu zašto se u konkretnom slučaju dokazi o počinjenju kaznenog djela, za koje u odnosu na osumnjičenog postoje osnovi sumnje, ne mogu pribaviti na drugi način. Osim toga odredbom članka 118. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine propisano je da naredba suda sadrži iste podatke kao i prijedlog tužitelja, međutim, iz same naredbe je vidljivo da je akt kojim je određen „ status informanta “ datiran mnogo prije zahtjeva za poduzimanje posebnih istražnih radnji i potječe iz 2014. godine.

Suprotno naprijed iznesenim tvrdnjama braniteljice optuženog, ovaj sud je na temelju uvida u cjelokupni dokazni materijal vezan uz predlaganje, odobravanje i provedbu posebnih istražnih radnji iz članka 116. stavak 2. točka d), e) i f) Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, zaključio da je Naredba o određivanju posebnih istražnih radnji Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine od 26.08.2021. godine, sačinjena u svemu u skladu sa člankom 118. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, te da sadrži sve potrebne podatke koje propisuje navedena zakonska odredba, uključujući i obrazloženje u kojem je prvostupanjski sud naveo razloge zbog kojih smatra da u odnosu na osumnjičenog V.B. egzistiraju osnovi sumnje na počinjenje kaznenog djela Primanje dara i drugih oblika koristi iz članka 374. stavak 1., u svezi sa člankom 55. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, kao i razloge zbog kojih smatra da se na drugi način dokazi o počinjenju kaznenog djela za koje egzistiraju osnovi sumnje ne bi mogli pribaviti, odnosno, da bi poduzimanje bilo kojih drugih redovitih istražnih radnji moglo osumnjičenom ukazati da se protiv njega provodi kaznena istraga, što bi osumnjičenom omogućilo da prikrije tragove počinjenja kaznenog djela, tako da bi daljnje pribavljanje dokaza bilo povezano sa nerazmjernim teškoćama.

U tom kontekstu sasvim je razumljivo da naredba kojom se određuje poduzimanje posebnih istražnih radnji mora sadržati sve podatke kao i prijedlog tužitelja za poduzimanje tih posebnih istražnih radnji. Međutim, to samo po sebi ne znači da naredba mora biti preslika prijedloga tužitelja, naprotiv, odredbu članka 118. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (naredba sadrži iste podatke kao i prijedlog tužitelja), treba razumjeti na način da se naredba kojom se odobrava poduzimanje posebnih istražnih radnji mora odnositi na onog počinitelja i ono kazneno djelo za koje je u prijedlogu tužitelja navedeno da egzistiraju osnovi sumnje, te da se naredba mora kretati u okvirima onih posebnih istražnih radnji koje je u prijedlogu naveo tužitelj, kao i da se osnovi sumnje temelje na dokazima priloženim uz prijedlog tužitelja i da se razlozi za odobravanje posebnih istražnih radnji temelje na istim razlozima zbog kojih se u prijedlogu zahtijeva njihovo poduzimanje, odnosno, da polaze od razloga zbog kojih na drugi način nije moguće pribaviti dokaze o počinjenju kaznenog djela, koji su navedeni u prijedlogu tužitelja.

Nadalje se u žalbi braniteljice u okviru istog žalbenog osnova prigovara da status informanta (informatora) osobi pod kodnim nazivom „ Lovac “ nije dat u skladu sa Pravilnikom o postupanju sa informantima, kojim je određena kategorizacija informanata i njihova pouzdanost, te određeno da se status informanta provjerava svake godine, dok je u konkretnom slučaju status informanta datiran u periodu 2014. godine, tako da je bilo nužno ispitati njegov kredibilitet, budući da je u bliskim odnosima sa kriminogenim krugovima. Pored toga, po mišljenju braniteljice, u slučaju kada su naredbom suda određeni, informanti dužni „ uvesti “ prikrivenog istražitelja, koji je ovlaštena osoba i koji jedini ima ovlaštenje poduzeti radnje sukladno naredbi suda, budući da se u naredbi i navodi da će naložene radnje biti provedene od strane Policije Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Po mišljenju braniteljice u konkretnom slučaju bilo nužno obaviti procjenu informanta, provesti provjeru vjerodostojnosti njegovih navoda, pa tek kada se redovitim istražnim radnjama ne može „ zadokumentirati

počinilac kaznenog djela “, sve to obrazložiti u prijedlogu tužitelja za izdavanje naredbe o određivanju posebnih istražnih radnji, koja u sebi sadrži obrazloženje osnova sumnje, a potom i razloge zbog kojih se na drugi način nije mogao pribaviti dokazni materijal. Stoga braniteljica smatra da je prvostupanjski sud površno cijenio žalbene prigovore braniteljice vezane uz zakonitost dokaza pribavljenih provođenjem posebnih istražnih radnji, budući da je naredbu suda za određivanje posebnih istražnih radnji od 26.08.2021. godine trebalo proglasiti nezakonitom i sve dokaze koji proizilaze iz te naredbe izdvojiti iz spisa ili ne dozvoliti njihovo provođenje na glavnoj raspravi.

Suprotno naprijed iznesenim tvrdnjama braniteljice optuženog, ovaj sud nije našao da je provođenje posebnih istražnih radnji naloženih Naredbom Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine od 26.08.2021. godine, uključujući i posebnu istražnu radnju iz članka 116. stavak 2. točka e) Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (korištenje informatora), kodnog naziva „ Lovac “, bilo poduzeto na način koji je u suprotnosti sa navedenim zakonskim odredbama. Činjenica da je „ informant “ kodnog naziva „ Lovac “ koji je zaveden u evidenciji o operativnim izvještajima, operativnim izvorima informacija i zaštićenim osobama, pod brojem 14.02-04.2-10/14 od 14.07.2014. godine, angažiran na provođenju posebne istražne radnje iz članka 116. stavak 2. točka e) i f) Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (simulirano davanje potkupnine), nema nikakvog utjecaja na zakonitost provođenja navedenih posebnih istražnih radnji, budući da su one poduzete u svemu u skladu sa naprijed navedenom zakonskom odredbom. Pravilnik na koji se u žalbi poziva braniteljica optuženog nema karakter provedbenog ili upućujućeg propisa kojim bi se eventualno nadopunjavala odredba članka 116. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, nego se radi o internom propisu (uputstvu) koji razrađuje postupak stupanja u kontakt ovlaštenih službenih osoba sa informantima (osobama bliskim kriminogenim strukturama), kao i uvjeti pod kojima se i formalno stječe status informanta. U takvim okolnostima, po ocjeni ovoga suda, propisi koji se primjenjuju na „ informante “, koje ovlaštene službene osobe koriste u svom operativnom radu, nisu od značaja za ocjenu pravilnosti i zakonitosti posebnih istražnih radnji poduzetih od strane informatora, na temelju naredbe suda o poduzimanju posebnih istražnih radnji iz članka 116. stavak 2. točka e) i f) Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Osim toga, nisu točne tvrdnje braniteljice da je informator koji je angažiran na temelju naredbe o poduzimanju posebnih istražnih radnji iz članka 116. stavak 2. točka e) Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, prigodom poduzimanja posebne istražne radnje iz točke f) navedenog članka, bio obvezan „ uvesti u skladu s tom odredbom prikrivenog istražitelja, koji je ovlaštena službena osoba i koji je jedini ovlašten poduzimati radnje iz te naredbe “, s obzirom na to da je u samoj naredbi navedeno da će naložene posebne istražne radnje biti provedene od strane Policije Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Naime, nisu točne tvrdnje braniteljice optuženog da posebne istražne radnje iz članka 116. stavak 2. točka f) Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, mogu biti poduzete isključivo od strane ovlaštenih

službenih osoba, te da je informator bio u obvezi prigodom njihovog poduzimanja „ uvesti “ ovlaštenu službenu osobu, jer je ovlaštena službena osoba prema naredbi suda jedina ovlaštena za poduzimanje te vrste posebnih istražnih radnji. Točno je da je Naredbom Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o K 141028 21 Kpp od 26.08.2021. godine, određeno provođenje posebnih istražnih radnji iz članka 116. stavak 2. točka d), e) i f) Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, te da je izričito naloženo da će posebne istražne radnje iz članka 116. stavak 2. točka d) Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (tajno praćenje i tehničko snimanje osoba, transportnih sredstava i predmeta koji stoje u vezi s njima), biti povjerene na izvršenje Policiji Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, dok je u pogledu posebnih istražnih radnji iz članka 116. stavak 2. točka e) i f) Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (korištenje informatora i simulirano davanje potkupnine), povjereno na izvršenje Policiji Brčko distrikta Bosne i Hercegovine uz korištenje informatora kodnog naziva „ Lovac “. Slijedom iznesenog ne mogu se prihvatiti tvrdnje braniteljice optuženog da je informator kodnog naziva „ Lovac “ posebne istražne radnje iz članka 116. stavak 2. točka f) Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, mogao poduzeti samo uz pomoć prikrivenog istražitelja, koji mora biti ovlaštena službena osoba. Ovo zbog toga što se za razliku od posebnih istražnih radnji iz članka 116. stavak 2. točka a), b), c) i g) Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, čije provođenje je moguće povjeriti isključivo ovlaštenim službenim osobama, posebne istražne radnje iz članka 116. stavak 2. točka e) i f) Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, mogu biti povjerene i osobama koje nemaju svojstvo ovlaštenih službenih osoba (informanti), s tim što se provođenje tih posebnih istražnih radnji od strane tih osoba provodi pod nadzorom ovlaštenih službenih osoba Policije Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Kako se iz svega naprijed izloženog nedvojbeno može zaključiti da je Naredba Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o K 141028 21 Kpp od 26.08.2021. godine, izdata u svemu u skladu sa člankom 118. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, kao i da su sve posebne istražne radnje koje su na temelju te naredbe provedene, poduzete u svemu u skladu sa člankom 116. stavak 2. točka d), e) i f) Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, onda se niti dokazi pribavljeni provođenjem tih posebnih istražnih radnji ne mogu smatrati nezakonitim dokazima u smislu članka 10. stavak 2. i 3. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, tako da prvostupanjska presuda nije donesena uz bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 297. stavak 1. točka i) Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, kako se to neosnovano tvrdi u žalbi braniteljice optuženog.

U okviru istog žalbenog osnova braniteljica u žalbi prigovara da prvostupanjski sud u pobijanoj presudi „ nije utvrdio, odnosno, nije obrazložio koje to radnje optuženog predstavljaju protupravne radnje, te nije doveo sve dokaze u međusobnu svezu, a potom nije dao ocjenu zbog kojeg razloga je određenom svjedoku poklonio ili nije poklonio vjeru “. Braniteljica dalje navodi da prvostupanjski sud nije u obrazloženju pobijane presude dao razloge za sve točke optužnice, nego samo za točku 1., 2., 4. i 5., umjesto da za svaku kaznenopravnu radnju za koju se optuženi tereti navede pojedinačno koju to službenu radnju je

optuženi izvršio, a nije smio izvršiti ili nije izvršio, a bio je dužan izvršiti, kao i na temelju kojeg dokaza je utvrdio počinjenje svake od tih radnji, budući da se iz provedenih dokaza, uključujući i iskaze saslušanih svjedoka, nedvojbeno može zaključiti da je u svakom od slučajeva sječe stabala bila pribavljena odgovarajuća dokumentacija i odobrenje nadležnog organa za sječu, kao i da je u svakom od tih slučajeva bila uplaćena naknada za reprodukciju šuma (FUŠ).

Suprotno naprijed istaknutim tvrdnjama braniteljice optuženog, iz činjeničnog supstrata izreke prvostupanjske presude, kao i iz razloga koje je u obrazloženju te presude naveo prvostupanjski sud, nedvojbeno se može zaključiti da se u slučaju kaznenopravnih radnji opisanih u točkama 1., 2., 4. i 5. izreke prvostupanjske presude, radilo o otpremi drvnih sortimenata koje su B.M. i H.S. posjekli na temelju prethodno dobijenih odobrenja za sječu, koje su pribavili vlasnici predmetnih šuma, dok se samo u slučaju kaznenopravnih radnji opisanih u točki 3. izreke pobijane presude, ustvari radilo o nepoduzimanju službenih radnji iz domena ovlaštenja čuvara šuma, propisanih odredbom članka 57. stavak 1. točka a) Zakona o šumama Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i članka 10. stavak 1. točka b) Pravilnika o internim procedurama i postupcima pri rješavanju zahtjeva za sječu stabala u privatnim šumama, koje se odnose na obustavu sječe koju su poduzeli B.M. i H.S., bez prethodno pribavljenog odobrenja za sječu od strane vlasnika šume D.I. iz R.

S tim u svezi, prvostupanjski sud je u obrazloženju pobijane presude dao cjelovitu ocjenu svih provedenih dokaza, koja je po ocjeni ovoga suda u svemu u skladu sa člankom 281. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, navodeći detaljne razloge o odlučnim činjenicama u pogledu svake od točaka iz izreke prvostupanjske presude, izuzev u pogledu odlučnih činjenica vezanih uz točku 3., povodom čega će ovaj sud dati detaljne razloge u dijelu obrazloženja koji će se odnositi na oslobađajući dio ove presude.

Neosnovano u nastavku žalbe braniteljica dovodi u pitanje pravilnost činjeničnog stanja na kojem se temelji odluka prvostupanjskog suda da optuženog V.B. oglasi krivim zbog počinjenja kaznenopravnih radnji opisanih u osuđujućem dijelu ove presude, odnosno, opisanim u točki 5. dispozitiva optužnice, budući da se iz integralnog činjeničnog opisa radnje počinjenja (uvodni dio) nedvojbeno može zaključiti da se optuženom u tom dijelu na teret stavlja da je zahtijevao i primio poklon („ čašćenje “) kako bi poduzeo radnje „ premjera i otpreme hrastovih trupaca “, koju je prema članku 57. stavak 1. točka h) Zakona o šumama Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i članku 10. stavak 1. točka f) Pravilnika o internim procedurama i postupcima pri rješavanju zahtjeva za sječu stabala u privatnim šumama, bio svakako obvezan poduzeti, s obzirom na to da se u slučaju sječe stabala u šumi u vlasništvu R.M. i S.D., koje je zastupao R.M.1, radilo o sječi koja je bila odobrena rješenjem Odjela za poljoprivredu, šumarstvo i vodoprivredu Vlade Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Naime, kada se dovede u svezu uvodni dio dispozitiva optužnice u dijelu u kojem se navodi da je optuženi „ ...svjestan da zahtijevanjem i primanjem novca da izvrši otpremu drvnih sortimenata i da ne obustavi nedozvoljenu sječu stabala u šumi, pribavlja sebi imovinsku korist, što je i htio...“, sa radnjom opisanom u točki 5. dispozitiva optužnice, odnosno, izrekom osuđujućeg dijela ove presude, nedvojbeno se može zaključiti da se „ službena radnja “ optuženog, na kojoj u žalbi inzistira braniteljica ogleda u stvari u „

zahtijevanju u primanju dara kako bi u okviru svoje funkcije obavio što bi svakako morao učiniti“, odnosno, da bi izvršio premjer i otpremu (otpremni iskaz) trupaca za čiju sječu su vlasnici ishodili odgovarajuće odobrenje za sječu.

S tim u svezi, apsolutno je irelevantno za postojanje kaznenog djela za koje je u osuđujućem dijelu ove presude optuženi oglašen krivim, kako je tu naknadu (dar) definirao optuženi, odnosno, svjedoci B.M. i H.S., koji to nazivaju u svojim izjavama „čašćavanjem“ optuženog što im je pronašao kupca za posječene trupce, kada je iz tih istih izjava razvidno da je, u slučaju kaznenopravnih radnji opisanih u osuđujućem dijelu ove presude, optuženi uvjetovao poduzimanje (obilježavanje-žigosanje i premjer i otpremu) radnje koje je prema odredbama Zakona o šumama Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i Pravilnika o internim procedurama i postupcima pri rješavanju zahtjeva za sječu stabala u privatnim šumama, svakako bio obvezan poduzeti u slučaju odobrene sječe, davanjem određenog iznosa, u konkretnom slučaju 1.100,00 KM, što su svjedoci B.M. i H.S. i učinili na način kako je to pobliže opisano u činjeničnom supstratu izreke osuđujućeg dijela ove presude.

Suprotno žalbenim navodima braniteljice ovaj sud nije mogao zaključiti da je prvostupanjski sud pogriješio kada je u cijelosti prihvatio izjave svjedoka B.M. i H.S. i na njima, između ostalog, zasnovao odlučne činjenice u pogledu kaznenopravnih radnji opisanih u točki 5. dispozitiva izmijenjene optužnice. Za razliku od braniteljice ovaj sud ne nalazi da su izjave navedenih svjedoka, osobito svjedoka B.M., međusobno oprečne, odnosno, u suprotnosti sa sadržajem dokaza prikupljenih tijekom zakonito provedenih posebnih istražnih radnji iz članka 116. stavak 2. točka d) Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Naime, nasuprot fragmentarne interpretacije sadržaja audio-video zapisa snimljenog tijekom provođenja spomenute posebne istražne radnje od 28.08.2021. godine, ovaj sud je cijenio cjeloviti sadržaj navedenog materijala u kontekstu izjava svjedoka B.M. i H.S., na temelju čega se moglo sa potpunom sigurnošću zaključiti da je optuženi primio na ime dara 500,00 KM, neposredno prije započinjanja odobrene sječe stabala od strane navedenih svjedoka, iako je zahtijevao cjelokupan iznos, ali mu B.M. i H.S. nisu mogli dati jer još nisu prodali trupce, da bi dana 29.08.2021. godine, po povratku sa odmora, nazvao B.M. i H.S., radi premjera i sačinjavanja otpremnog iskaza, kojom prigodom je od B.M. primio, prvo 530,00 KM na ime „FUŠ-a“, a potom i 600,00 KM, na ime „čašćenja“ od strane B.M. i H.S., jer su kako sam optuženi komentira u snimljenoj komunikaciji „dobro zaradili“. Na stvarnu prirodu novca koji je optuženi primio od navedenih svjedoka nedvojbeno ukazuju komentari koje je na tonskom zapisu dao svjedok H.S. nakon što je na traženje svjedoka B.M., na ime „čašćenja“ optuženog, osim obilježenih pet novčanica u apoenima od po 100,00 KM, dao još 100,00 KM (ukupno 600,00 KM), negodujući riječima „... da se vama ne može nadavati“, te „... da od sječe više zarade šumari nego same drvosječe...“, na šta je optuženi reagirao riječima „... da su dobro prošli, te da bi im, ako se nastavi buniti, ubuduće mogao dodatno naplaćivati 20,00 KM po metru kubnom...“.

U takvim okolnostima, kada se od strane braniteljice ne dovodi u pitanje da je optuženi kritične prilike 29.08.2021. godine, od svjedoka B.M. primio 500,00 KM (+ 100,00 KM) obilježenih novčanica, koje je za razliku od iznosa od 530,00 KM, naplaćenog na ime FUŠ-a, koje je stavio u dnevnik rada, stavio u svoj

džep, u radnjama optuženog opisanim u činjeničnom supstratu izreke osuđujućeg dijela ove presude, stekla su se sva zakonska obilježja kaznenog djela Primanje dara i drugog oblika koristi iz članka 374. stavak 2. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, a ne tog kaznenog djela iz članka 374. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, kako su kaznenopravne radnje pravno kvalificirane od strane prvostupanjskog suda u pobijanoj presudi. Ovo zbog toga što bi pravna kvalifikacija kako ju je opredijelio prvostupanjski sud mogla doći u obzir samo da je i ovom presudom optuženi oglašen krivim za sve kaznenopravne radnje od točke 1. do točke 5., u kom slučaju bi se mogla prihvatiti pravna ocjena tih kaznenopravnih radnji kao produženog kaznenog djela iz članka 374. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Ovo zbog toga što samo kaznenopravna radnja opisana u točki 3. izreke prvostupanjske presude ima obilježja kaznenog djela Primanje dara i drugih oblika koristi iz članka 374. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, koje se ogleda u „ zahtijevanju u primanju dara za sebe da ne izvrši što bi morao izvršiti “, budući da se u slučaju sječe stabala u R., koja je u vlasništvu D.I., radilo o bespravnoj sječi koja je učinjena bez ishoda odobrenja za sječu, tako da ju je optuženi u okviru svojih ovlasti, morao zabraniti, ali to nije učinio, nego je u povodu sječe tih stabala sačinio otpremni iskaz vezujući ga za odobrenu sječu koja je u isto vrijeme realizirana u R. u šumi u vlasništvu Z.Z.

Kada su u pitanju kaznenopravne radnje opisane u točkama 1., 2., 4. i 5. izreke prvostupanjske presude, očito je da one imaju sva obilježja alternativno propisane radnje počinjenja koja se ogleda u „ zahtijevanju ili primanju dara za sebe da u okviru svoje funkcije izvrši što bi inače morao izvršiti “, odnosno, da izvrši premjer trupaca i sačini otpremni iskaz, budući da se u sva četiri navedena slučaja radilo o sječi šume koja je odobrena od nadležnog organa, što bi imalo obilježja kaznenog djela iz članka 374. stavak 2. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, međutim, kako u slučaju produženog kaznenog djela kojeg čini više radnji počinjenja koje imaju obilježja, kako kvalificiranih, tako i privilegiranih oblika predmetnog kaznenog djela, pravna kvalifikacija određuje prema najtežem djelu (najtežoj radnji), onda je u takvoj situaciji kada je optuženog oglasio krivim za sve te radnje (točka 1. do 5.), prvostupanjski sud pravilno te radnje pravno kvalificirao kao produženo kazneno djelo iz članka 374. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Međutim, kako je ovaj sud optuženog oglasio krivim samo za kaznenopravne radnje opisane u uvodnom dijelu i točki 5. izreke prvostupanjske presude, onda su se one, zbog alternativne radnje počinjenja („...zahtijeva ili primi dar za sebe da u okviru svoje funkcije izvrši što bi morao izvršiti...“), morale pravno kvalificirati kao kazneno djelo Primanje dara i drugih oblika koristi iz članka 374. stavak 2. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Slijedom naprijed iznesenog ovaj sud nije našao da se prvostupanjska presuda, u pogledu točke 5. izreke, temelji na pogrešnoj ocjeni provedenih dokaza, uključujući i izjave svjedoka B.M. i H.S., te da je zbog toga donijeta uz bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 297. stavak 2., u svezi sa člankom 281. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, kao niti da se u tom dijelu temelji na pogrešno i/ili nepotpuno utvrđenom

činjeničnom stanju, u smislu članka 299. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, kako se to neosnovano tvrdi u žalbi braniteljice optuženog.

Za razliku od svega do sada iznesenog, osnovano se žalbom braniteljice ukazuje da je prvostupanjski sud, u pogledu kaznenopravnih radnji opisanih u točkama 1., 2., 3. i 4. izreke prvostupanjske presude, na temelju dokaza koji su provedeni tijekom prvostupanjskog postupka, pogrešno zaključio da je sa potrebnim stupnjem sigurnosti utvrđeno da je optuženi opisanim radnjama počinio produženo kazneno djelo Primanje dara i drugih oblika koristi iz članka 374. stavak 1., u svezi sa člankom 55. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Naime, kada su u pitanju kaznenopravne radnje opisane u točki 1. izreke pobijane presude, temeljem akta Odjela za poljoprivredu, šumarstvo i vodoprivredu Vlade Brčko distrikta Bosne i Hercegovine od 07.06.2021. godine, nedvojbenim je utvrđeno da se radilo o odobrenoj sječi u šumi u vlasništvu Z.Z. u mjestu R., te da se tvrdnje tužitelja da je optuženi u svezi sa tom sječom primio dar u iznosu od 200,00 KM, temelji isključivo na izjavi svjedoka B.M., koja nije potkrijepljena niti jednim materijalnim dokazom koji bi na to upućivao, a da je svjedok H.S., u svojoj izjavi datoj tijekom glavne rasprave, rekao da to osobno nije vidio, nego da mu je B.M. to rekao, onda ovaj sud, za razliku od prvostupanjskog suda, samo na temelju izjave svjedoka B.M., nije mogao sa potrebnim stupnjem pouzdanosti zaključiti da je optuženi počinio kaznenopravne radnje opisane u točki 1. izreke prvostupanjske presude.

Jednako tako, u pogledu kaznenopravnih radnji iz točke 2. izreke pobijane presude, osnovano se žalbom braniteljice ukazuje da u slučaju navodne sječe šume u Č., u vlasništvu S.S., tužitelj tijekom prvostupanjskog postupka nije proveo niti jedan dokaz (subjektivni ili objektivni), temeljem kojeg bi se moglo utvrditi da je uopće izvršena sječa stabala u toj šumi, a niti je na te okolnosti saslušan u svojstvu svjedoka vlasnik šume S.S. Osim toga, u dokaznom materijalu u povodu ove točke, nema rješenja nadležnog organa kojim je odobrena sječa stabala u toj šumi, a niti je prvostupanjskom sudu tijekom dokaznog postupka prezentiran bilo kakav materijalni dokaz kojim bi se učinile vjerojatnim tvrdnje svjedoka B.M. da je optuženi primio dar u iznosu od 200,00 KM, kako ne bi obustavio sječju, odnosno, kako bi izvršio otpremu drvnih sortimenata. Imajući u vidu da svjedok H.S. tijekom svjedočenja nije mogao potvrditi da je bio prisutan kada je svjedok B.M. dao optuženom sporni iznos od 200,00 KM, onda i po ocjeni ovog suda, samo na temelju izjave svjedoka B.M., neovisno od činjenice da se radi o svjedoku koji je rješenjem tužitelja dobio imunitet od kaznenog progona, nije bilo moguće sa potrebnim stupnjem pouzdanosti zaključiti da je optuženi počinio kaznenopravne radnje opisane u točki 2. izreke prvostupanjske presude, kako je to neosnovano u pobijanoj presudi zaključio prvostupanjski sud.

Na identičnoj argumentaciji se temelje žalbeni prigovori braniteljice optuženog u pogledu kaznenopravnih radnji opisanih u točki 3. izreke pobijane presude, koji opravdano polaze od činjenice da tijekom dokaznog postupka od strane tužitelja nije proveden niti jedan materijalni dokaz koji bi ukazivao na vjerojatnost tvrdnji svjedoka B.M. da je optuženom predao iznos od 200,00 KM,

nakon što mu je optuženi obećao da će osigurati da se drvni sortimenti otpreme bez podnošenja zahtjeva za izdavanje odobrenja za sječu u šumi u R., koja je u vlasništvu D.I. Osim toga, tvrdnje tužitelja u tom dijelu nije mogao potvrditi niti sam vlasnik šume, koji je tim povodom izjavio da za sječu stabala nije ishodio odobrenje, nego da je optuženi, kao nadležni čuvar šume, otpremni iskaz za stabla posječena u njegovoj šumi „ podveo “ pod odobrenje za sječu koje je ishodila Z.Z. (točka 1. izreke), budući da je i njena šuma u to vrijeme sječena i nalazila se također u R.

Pored toga, upravo svjedok B.M. je na izričit upit tužitelja, na glavnoj raspravi od 11.10.2022. godine, da pojasni da li je optuženom dao 200,00 KM, posebno za Z.Z. (Z.Z., točka 1. izreke), a posebno za B. (svjedok D.I., točka 3. izreke) 200,00 KM, odgovorio da su samo jednom dali 200,00 KM optuženom, što je u izjavi datoj na istoj glavnoj raspravi potvrdio i svjedok H.S., navodeći da ne zna tačno za koji slučaj je B.M. „ prikazao “ da je dao 200,00 KM, pošto je roba (hrastovi trupci) i iz šume Z.Z. i iz šume D.I. otpremana na temelju (istog) odobrenja za sječu izdatog za šumu Z.Z.

Stoga, po ocjeni ovog suda, nije bilo moguće pouzdano utvrditi da je optuženi počinio kaznenopravne radnje opisane u točki 3. izreke pobijane presude, budući da niti na temelju izjave svjedoka B.M. nije bilo moguće sa sigurnošću zaključiti da li se navodno primljeni iznos dara od 200,00 KM odnosio na slučaj sječe hrastovih trupaca u šumi u vlasništvu Z.Z. ili pak na bespravnu sječu šume u vlasništvu D.I., zbog čega je i činjenično stanje u tom dijelu (točka 3. izreke) ozbiljno dovedeno u pitanje.

Kada su u pitanju kaznenopravne radnje opisane u točki 4. izreke pobijane presude, za razliku od prvostupanjskog suda, ovaj sud smatra da se žalbom braniteljice optuženog osnovano ukazuje da na temelju dokaza provedenih tijekom dokaznog postupka nije na pouzdan način utvrđeno da je optuženi počinio kazneno djelo za koje je oglašen krivim na način i pod okolnostima opisanim u točki 4. izreke, odnosno, da na pouzdan način nije utvrđeno koju to službenu radnju je optuženi izvršio, a nije smio izvršiti ili pak nije izvršio, što bi morao izvršiti, što predstavlja bitno obilježje bića kaznenog djela Primanje dara i drugih oblika koristi iz članka 374. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Točne su tvrdnje braniteljice da osim izjave svjedoka B.M., tijekom prvostupanjskog postupka, nije proveden niti jedan drugi dokaz, uključujući i materijalne dokaze, koji bi ukazivao da je do počinjenja kaznenopravnih radnji opisanih u točki 4. izreke pobijane presude došlo na način kako je to u svojoj izjavi datoj na glavnoj raspravi od 11.10.2022. godine, opisao svjedok B.M. Unatoč činjenici da je navedeni svjedok detaljno opisao način na koji je optuženom u dva navrata navodno dao iznos od 500,00 KM, prije otpočinjanja odobrene sječe stabala u šumi u vlasništvu S.M.1 u mjestu B., a iznos od 550,00 KM, nakon što su otpremljena tri kamiona trupaca, kao i način na koji se „ cjenkao “ sa optuženim, međutim, kako nitko od ostalih sudionika predmetnih radnji, uključujući i svjedoka H.S., koji je sa B.M. obavljao sječu stabala te prilike, nije mogao potvrditi da je to vidio, onda po ocjeni ovog suda, samo na temelju svjedočenja B.M., nije bilo moguće sa potpunom sigurnošću utvrditi da je optuženi počinio kazneno djelo

za koje je oglašen krivim. na način, u vrijeme i pod okolnostima kako je to поближе opisano u točki 4. izreke prvostupanjske presude.

Kada je u pitanju žalba Tužitelja Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, valja ukazati da se njome pobija prvostupanjska presuda isključivo zbog odluke o kaznenopravnoj sankciji (i mjeri sigurnosti). Naime, tužitelj u žalbi navodi da je sud na strani optuženog kao olakšavajuću okolnost cijenio raniju neosuđivanosti, dok na drugoj strani nije dao adekvatan značaj otežavajućim okolnostima, koje bi dovele do strožeg kažnjavanja optuženog i izricanja mjere sigurnosti u duljem trajanju od 3 (tri) godine. Tužitelj smatra da je optuženi počinio pet kaznenopravnih radnji u kratkom vremenskom periodu, istrajavajući u nezakonitom pribavljanju protivpravne imovinske koristi, postupajući s pozicije službene osobe, poduzimajući kaznenopravne radnje sa direktnim umišljajem, što ukazuje na visok stupanj krivice, budući da je u počinjenju kaznenog djela iskazao osobitu upornost i bezobzirnost, što je postalo obrazac njegovog ponašanja. Osim toga, po mišljenju tužitelja prvostupanjski sud nije u dovoljnoj mjeri kao otežavajuće okolnosti cijenio jačinu ugrožavanja zaštićenog dobra (službena dužnost), te da se u konkretnom slučaju radilo o počinjenju koruptivnog kaznenog djela, koje ima visok stupanj opasnosti za cjelokupno društvo, zbog čega smatra da je optuženi trebao biti osuđen na kaznu zatvora u duljem trajanju, budući da je za kazneno djelo za koje je oglašen krivim propisana kazna od 1 (jedne) do 10 (deset) godina zatvora.

Suprotno tvrdnjama tužitelja ovaj sud smatra da je prvostupanjski sud na strani optuženog pravilno cijenio sve olakšavajuće i otežavajuće okolnosti, na način kako je to propisano člankom 49. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, zbog čega je sve žalbene navode tužitelja valjalo odbiti kao neosnovane, jer otežavajuće okolnosti o kojima govori u žalbi ustvari čine bitna obilježja kaznenog djela za koje je optuženi pobijanom presudom oglašen krivim, koje se isključivo i može počinuti sa izravnim umišljajem i čija se opasnost, odnosno, stupanj ugrožavanja zaštićenog dobra manifestira kroz propisanu kaznu, zbog čega te okolnosti nije bilo moguće posebno cijeniti.

Kod takvog stanja stvari ovaj sud je odbio žalbu tužitelja kao neosnovanu, a djelomično uvažio žalbu braniteljice Belme Balijagić Džuho, odvjetnice iz Tuzle i preinačio prvostupanjsku presudu, tako što je optuženog V.B., oglasio krivim da je radnjama opisanim u osuđujućem dijelu ove presude (točka I izreke) počinio kazneno djelo Primanje dara i drugih oblika koristi iz članka 374. stavak 2. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, za koje kazneno djelo ga je temeljem tog zakonskog propisa i uz primjenu članka 43. i 49. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, osudio na kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci, koja je po ocjeni ovog suda adekvatna svim okolnostima počinjenja i konkretnoj težini kaznenog djela za koje je ovom presudom oglašen krivim, tako da će se tom kaznom u potpunosti ostvariti svrha kažnjavanja propisana člankom 42. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Istom presudom ovaj sud je, uvažavajući žalbu braniteljice optuženog V.B. (točka II izreke), temeljem članka 284. stavak 1. točka c. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, oslobodio od optužbe da je radnjama opisanim o točkama 1. do 4. izreke ove presude počinio produženo

kazneno djelo Primanje dara i drugih oblika koristi iz članka 374. stavak 1., u svezi sa člankom 55. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, budući da tijekom prvostupanjskog postupka, na temelju dokaza provedenih u dokaznom postupku, nije bilo moguće na pouzdan način utvrditi da je optuženi počinio navedeno kazneno djelo.

U izrečenu kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci, optuženom je u skladu sa člankom 285. stavak 1. točka f) Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, uračunato vrijeme provedeno u pritvoru od 30.08. do 29.09.2021. godine.

Temeljem članka 114. i 115. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine od optuženog se oduzima imovinska korist stečena počinjenjem kaznenog djela u iznosu od 600,00 KM, koja se odnosi na primljeni dar u iznosu od 500,00 KM od B.M., u slučaju sječe hrastovih stabala u šumi u mjestu B., u vlasništvu R.M. i S.D., kao i iznos od 100,00 KM, koji je optuženi naknadno primio na ime dara od B.M., u povodu sječe iste šume, zajedno sa pet obilježenih novčanica u apoenima od po 100,00 KM, koje mu je dao navedeni svjedok prigodom poduzimanja posebne istražne radnje iz članka 116. stavak 2. točka f) Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Odbija se prijedlog tužitelja da se optuženom V.B., u skladu sa člankom 76. stavak 1. i 2. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, pored dosuđene kazne izrekne i mjera sigurnosti zabrana vršenja dužnosti čuvara šuma u Odjelu za poljoprivredu, šumarstvo i vodoprivredu Vlade Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i drugim tijelima koja se bave pitanjima vezanim za upravljanje šumama, budući da u skladu sa preinačujućom odlukom ovog suda nije dokazano da je optuženi počinio kazneno djelo za koje je prvostupanjskom presudom oglašen krivim, u produženom trajanju, a niti je tužitelj tijekom prvostupanjskog postupka, kao niti prvostupanjski sud u pobijanoj presudi, na argumentiran način i uz predočavanje bilo kakvog objektivnog dokaza, pouzdano utvrdio da postoji realna opasnost da bi ponovna mogućnost obavljanja poslova čuvara privatnih šuma, poticajno djelovala na optuženog V.B. da počini novo kazneno djelo vezano uz obavljanje poslova čuvara šuma. Cjelokupna argumentacija tužitelja iznesena u izmijenjenoj optužnici i u završnoj riječi na glavnoj raspravi od 26.09.21023. godine, kao i argumentacija koju je dao prvostupanjski sud u pobijanoj presudi, na kojoj je zasnovao svoju odluku da optuženom izrekne navedenu mjeru sigurnosti u trajanju od 3 (tri) godine, zasniva se na parafraziranju zakonske odredbe iz članka 76. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, zbog čega je ovaj sud, postupajući u skladu sa člankom 306. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, preinačio prvostupanjsku presudu u tom dijelu i odbio prijedlog tužitelja za izricanje navedene mjere sigurnosti optuženom.

Temeljem članka 188. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, optuženi je obvezan da na ime troškova kaznenog postupka plati iznos od 100,00 KM, u roku od 30 dana po prijemu ove presude pod prijetnjom prisilnog izvršenja.

Zbog svega naprijed izloženog, ovaj sud je temeljem članka 314. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, odlučio kao u izreci ove presude.

ZAPISNIČAR

Radmila Tomić

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Srđan Nedić